

Vấn Đề Giải Thể Cộng Sản

Luật sư : Nguyễn Hữu Thống

Đầu năm 2002, thay mặt đồng bào trong nước không còn quyền được nói, chúng ta phát động phong trào tố cáo phe lãnh đạo Cộng Sản Việt Nam đã phản bội Tổ Quốc bằng cách nhượng đất bán nước cho ngoại bang. Sau đó chúng ta phát động phong trào tố cáo Đảng Cộng Sản đã phản bội đồng bào trong các mục tiêu độc lập, tự do, hạnh phúc; đồng thời kêu gọi đồng bào đứng lên đấu tranh đòi dân tộc tự quyết, giải thể chế độ CS để giành lại quyền làm chủ quốc gia, làm chủ đất nước.

Hai phong trào này đã được sự hưởng ứng của đồng bào các giới. Từ trong nước các anh em dân chủ nhấn ra rằng: “Chúng tôi rất cảm kích khi thấy các anh còn nhớ quê hương sau 27 năm bỏ nước ra đi.”

Một số anh em tại hải ngoại cũng nói: “Các anh đã cho chúng tôi một hy vọng.”

Ngày nay, bằng sự vận động quần chúng, bằng sức mạnh của ngòi bút, sức mạnh của lời nói, sức mạnh của tư tưởng, chúng ta sẽ biến hy vọng thành Niềm Tin. Vì có Niềm Tin mới có quyết tâm và dẫn thân hành động. Trên bình diện dân tộc Niềm Tin là võ khí lớn nhất. Nó đem lại những hy vọng mới, những chân trời mới, hướng dẫn con người đi tới tự do.

Đầu sao chúng ta ý thức rằng giải thể CS là một cuộc đấu tranh trường kỳ và cam go. Đây là một việc thiên nan vạn nan, một cuộc lấp biển vá trời.

Kinh nghiệm cho biết CS không bị giải thể vì những tấn công từ bên ngoài. Nó chỉ giải thể khi người dân trong nước không ai tha thiết bảo vệ chế độ nữa. Do đó, muốn đưa Cách Mạng đến thành công, chúng ta phải trông vào nội lực của chính mình.

Mà ngày nay ở trong nước, dân trí bị bưng bít bởi bộ máy tuyên truyền vĩ đại của Đảng CS. Theo Hà Sĩ Phu, “từ 50 năm nay, người dân nông thôn không biết có gì tồn tại ngoài đảng CS.”

Dân lực suy kiệt, dân khí suy vi, vì người dân thấy mình bị lường gạt và phản bội trong 3 cuộc chiến tranh kéo dài hơn 40 năm.

Dân quyền bị chà đạp trong một chế độ công an trị hà khắc, nhân quyền căn bản bị vi phạm thô bạo. Nhân phẩm bị hạ thấp: người dân chỉ được coi là “con”, mà không được đối xử như “người.”

Hơn nữa, dân tình đối khổ với những bất công và bất bình đẳng trầm trọng. Bằng tham nhũng và bất lực với một chính sách kinh tế lạc hậu, phe lãnh đạo CS đã đưa đất nước và dân tộc đến lâm than đối khổ. Lợi tức bình quân mỗi đầu người tại Việt Nam ngày nay không được 1 mỹ kim một ngày.

Trong khi đó, vì không có sự kiểm soát và chế tài, phe lãnh đạo CS đã sang đoạt tất cả tài sản quốc gia, kể cả các ngân khoản viện trợ tái thiết và viện trợ nhân đạo. Bằng dĩ công vi tư, biển thủ công quỹ, hối mại quyền thế, sưu cao thuế nặng, họ đã làm giàu bất chính để trở thành những triệu phú và tỉ phú. Do sự chênh lệch giàu nghèo quá đáng, lợi tức thực sự của người dân trung bình tại nông thôn chỉ được 1/2 mỹ kim hay 1/4 mỹ kim một ngày. Theo Nguyễn Chí Thiện, ngày nay người nông dân Miền Bắc phải lao động 4 ngày mới được 1 mỹ kim, nghĩa là mỗi ngày chỉ được 25 xu hay 1 quarter.

Chúng ta hãy lấy đồng quarter ra ngắm nhìn để thông cảm với thân phận của đồng bào trong nước. Trong đồng quarter có ghi chữ liberty, nghĩa là tự do, giải phóng. Và

chúng ta hãy tự nhủ rằng, chúng ta phải góp phần vào việc giải phóng đồng bào khỏi sự nghèo đói túng thiếu, khỏi sự thất học ngu dốt, khỏi sự sợ hãi đàn áp, khỏi nạn chuyên chế, khỏi nạn CS. Cách đây 70 năm, Phạm Quỳnh đã cảnh giác chúng ta về nạn “dịch hạch CS”. Ngày nay, với kinh nghiệm bản thân, chúng ta biết rằng CS còn nguy hiểm hơn dịch hạch. Nó là bệnh ung thư. Mà ung thư thì không thể trị liệu được. Ung thư chỉ có thể cắt bỏ đi. CS cũng vậy. Chế độ CS không thể sửa chữa được. Nó phải bị giải thể!

I. KHÔNG CẦN GIẢI THỂ CỘNG SẢN NỮA.

Tuy nhiên một số người lại nhận định rằng, ngày nay chế độ CS đã giải thể rồi, và đảng CS đã biến thành một đảng Mafia, hay băng đảng. Do đó chúng ta chỉ cần chống tham nhũng chứ không cần đấu tranh giải thể CS nữa.

Nhận định như vậy là chủ quan và không hiểu rõ bản chất CS.

Trên thực tế, bằng tham nhũng và lạm quyền, phe lãnh đạo CS đã tập trung và sang đoạt tất cả các tài sản quốc gia, để thủ lợi riêng và làm giàu bất chánh. Theo các tài liệu đáng tin cậy, thì hiện nay có trên 30 cán bộ cao cấp CS đã tích lũy những tài sản khổng lồ hàng chục triệu và hàng trăm triệu mỹ kim. Những tài sản này bao gồm những trương mục ngân hàng tại ngoại quốc, những bất động sản và những cơ sở kinh doanh thương mại ở trong nước.

Vì không có sự kiểm soát và chế tài của quốc dân, của báo chí, của tòa án và quốc hội, những kẻ bất lương phạm pháp này đã không bị truy tố, không bị kết án và không bị tịch thu tài sản. Đồng bào vô cùng phẫn uất về sự bao che này. Họ công khai miệt thị phe lãnh đạo CS, và đã tố cáo đích danh “con thằng Kiệt, con thằng Khải, cháu thằng Đỗ Mười” v...v...Mới đây cựu Tổng Bí Thư Đỗ Mười, với đồng lương chết đói, đã dám tặng dùm một lần một triệu mỹ kim. Hành vi này cho biết ông ta đã tích lũy được hàng chục triệu nếu không nói là hàng trăm triệu mỹ kim.

Đầu năm nay khi có bằng chứng cho biết phe lãnh đạo CS đã phản bội tổ quốc bằng cách nhượng đất bán nước cho ngoại bang, một số sĩ phu và bô lão đã trình Thất Trảm Sớ, đòi trảm quyết 7 kẻ quyền thần hại dân bán nước là: Mười, Anh, Kiệt, Phiêu, Lương, Khải, Mạnh (Đỗ Mười, Lê Đức Anh, Võ Văn Kiệt, Lê Khả Phiêu, Trần Đức Lương, Phan Văn Khải, và Nông Đức Mạnh).

Điều đáng lưu ý là trong khi Mafia chỉ là một đảng cướp thường thì Đảng CS ngày nay là một đảng cướp đã cướp được chính quyền. Cũng vì vậy, họ có chính phủ tay sai để thi hành đường lối chính sách của Đảng và đã sử dụng ngân sách quốc gia vào việc nuôi dưỡng các cán bộ đảng viên.

Họ còn có quốc hội bù nhìn để hợp thức hóa những nghị quyết của Đảng, và đã ghi Điều 4 Hiến Pháp giành độc quyền lãnh đạo cho Đảng CS. Họ còn có tòa án công cụ để một mặt bao che những hành vi tham nhũng, phạm pháp của những kẻ bất lương, mặt khác lại bắt giam độc đoán những phần tử lương thiện đã có dũng cảm đứng lên tố cáo bạo quyền, đòi tự do dân chủ và nhân quyền.

Hơn nữa, sau khi cướp được chính quyền, Đảng CS đã thiết lập một chế độ độc tài toàn trị.

Do đó ngày nào Đảng CS còn giữ độc quyền lãnh đạo, vi phạm quyền dân tộc tự quyết, quyền tham gia chính quyền và quyền tự do tuyển cử, thì chúng ta còn phải đấu tranh để giải thể CS.

Ngày nào họ còn giữ độc quyền tư tưởng để phổ biến tại các trường công lập chủ thuyết Mác-Lê phản dân tộc và phản nhân loại, thì chúng ta còn phải đấu tranh để giải thể CS.

Ngày nào họ còn chủ trương tiêu diệt tôn giáo trong chủ thuyết và đàn áp tôn giáo trong chính sách, thì chúng ta còn phải đấu tranh để giải thể CS.

Ngày nào họ còn giữ độc quyền thông tin, độc quyền báo chí và không cho tư nhân ra báo, thì chúng ta còn phải đấu tranh để giải thể CS.

Và ngày nào họ còn vi phạm quyền tự do hội họp, tự do lập hội và lập đảng, thì chúng ta còn phải đấu tranh để giải thể CS.

Ngày nay Đảng CS là một con rắn hai đầu, đầu kinh tế Mafia và đầu chính trị độc tài. Nạn nhân trực tiếp của chế độ lại là những người đã tích cực góp phần xây dựng chế độ, như các cựu chiến binh, thương phế binh, gia đình liệt sĩ v...v...

Do đó muốn cho đất nước và dân tộc tiến lên, chúng ta phải đấu tranh giải thể CS, bằng cách chém đứt 2 đầu con rắn.

II. CỘNG SẢN KHÔNG THỂ GIẢI THỂ ĐƯỢC.

Bên cạnh quan niệm cho rằng chế độ CS đã tự giải thể và Đảng CS đã biến thành một đảng Mafia hay băng đảng, một số dư luận lại cho rằng CS không thể nào giải thể được.

Đây là một quan niệm bi quan và phản biện chứng.

Vì chỉ trên bình diện tôn giáo, những nguyên lý và chủ thuyết mới có giá trị như những chân lý tuyệt đối và vĩnh cửu, như sự từ bi của đức Phật, sự công bằng bác ái của Chúa Kitô, hay sự nhân nghĩa của Khổng Phu Tử. Trên bình diện dân sinh xã hội, các nguyên lý chủ thuyết chỉ có giá trị tương đối theo thời gian và không gian. Về mặt kinh tế chính trị, các chế độ chỉ quy định những tương quan giữa người dân và quốc gia. Do đó nó phải thay đổi theo trình độ ý thức của người dân, điều kiện kinh tế xã hội của quốc gia và trào lưu tiến hóa của nhân loại.

Trong lịch sử cổ kim, những chế độ tàn bạo nhất như của Kiệt Trụ, Tần Thủy Hoàng, Thành Cát Tư Hãn, Hitler, Stalin, Mao Trạch Đông v...v... đã lần lượt tiêu vong với thời gian.

A. ĐẾ QUỐC SÔ VIẾT TAN RÃ VÀ 22 QUỐC GIA ĐÃ LẦN LƯỢT GIẢI THỂ CS.

Cũng vì vậy tại Âu Châu, chỉ trong vòng hai năm (từ 1989 đến 1991), 22 quốc gia đã lần lượt giải thể CS: 7 nước thuộc Bloc Mìn Sắt Đông Âu là Ba Lan, Hung Gia Lợi, Tiệp

Khắc, Đông Đức, Albanie, Bulgarie, Roumanie, và 15 nước thuộc Liên Bang Xô Viết.

Yếu tố giải thể CS thay đổi tùy theo những điều kiện đặc thù của từng quốc gia.

Tại Ba Lan, 3 yếu tố giải thể CS là:

1) *Sức mạnh của quốc dân biểu dương bằng những cuộc mít tinh, biểu tình, tuần hành, đình công v...v...*

2) *Một tổ chức đối kháng mạnh mẽ như “Công Đoàn Đoàn Kết” với 10 triệu đoàn viên.*

3) *Ý thức phản tỉnh và tinh thần thể thao phục thiện của nhà cầm quyền. Sau những cuộc tổng tuyển cử tự do, khi thấy người dân không còn ủng hộ chế độ nữa, phe lãnh đạo CS đã lạng lẽ rút lui.*

Tuy nhiên không phải cuộc giải thể CS nào cũng hội đủ 3 yếu tố nói trên.

Tại Hung Gia Lợi, chúng ta không thấy có sự nổi dậy của quần chúng. “Diễn

Đàn Dân Chủ” chỉ là một câu lạc bộ để thảo luận về những vấn đề dân chủ và nhân quyền. Yếu tố giải thể CS là ý thức phản tỉnh và tinh thần thể thao phục thiện của nhà cầm quyền. Khi thấy người dân không còn tha thiết bảo vệ chế độ nữa, phe lãnh đạo CS đã lạng lẽ rút lui.

Tại Tiệp Khắc cũng vậy. Tới tháng 10, 1989 không thấy những cuộc biểu dương

lực lượng quy mô của quần chúng. “Hiến Chương 77” chỉ là một tổ chức lỏng lẻo, không có nội qui, điều lệ, không có ban chấp hành và không có danh sách hội viên chính thức. Mục tiêu của Hội là đối thoại với nhà cầm quyền về những vấn đề nhân quyền và vi phạm nhân quyền. Tại Đông Đức, vấn đề chủ yếu là tự do di chuyển và tự do lựa chọn nơi cư trú. Tháng 10, 1989, trong ngày kỷ niệm 40 năm thành lập Đông Đức, Tổng Bí Thư Honecker còn mạnh bạo khẳng định rằng chế độ CS sẽ tồn tại 100 năm! Vậy mà chỉ

2 tuần sau, ngày 9-11-1989, bức tường ô nhục Bá Linh đã bị phá vỡ, kéo theo sự sụp đổ của chế độ CS.

Sự giải thể CS tại 7 nước Đông Âu năm 1989 đã đưa đến sự tan rã của Liên Bang Sô Viết năm 1991, và 15 quốc gia trong Liên Bang đã lần lượt giải thể CS.

Như vậy yếu tố giải thể CS thay đổi tùy theo điều kiện đặc thù của từng quốc gia.

Dẫu sao chúng ta thấy có 2 mẫu số chung hay yếu tố chung để giải thể CS. Đó là CHÍNH NGHĨA VÀ THỜI CƠ.

Chính Nghĩa ở đây là Chính Nghĩa Tự Do Dân Chủ. Và Thời Cơ đã đến với sự kiệt quệ của Liên Sô. Kiệt quệ về Niềm Tin và kiệt quệ về kinh tế. Từ thập niên 1980, kinh tế Liên Sô lâm vào tình trạng suy kiệt sau cuộc thi đua võ trang với Hoa Kỳ trong Chiến Tranh Tinh Cầu (Star Wars). Hơn nữa Liên Sô đã bị sa lầy nặng nề trong Chiến Tranh A Phú Hãn.

Để diễn tả sự kiệt quệ kinh tế tại Liên Sô, người ta thường nói: “nhà nước giả đờ trả lương cho công nhân viên, và công nhân viên cũng giả đờ làm việc cho nhà nước”.

Để cứu nguy đất nước, năm 1985, Gorbachev phải thay đổi chính sách bằng tái cấu trúc về kinh tế và cởi mở về chính trị. Với sự triệt thoái quân đội khỏi A Phú Hãn, từ nay Liên Sô chủ trương không can thiệp vào việc nội bộ của các quốc gia trong Minh Ước Varsovie (nghĩa là Liên Sô sẽ không đem chiến xa để dập tắt những cuộc khởi nghĩa như tại Ba Lan và Hung Gia Lợi năm 1956, hay Tiệp Khắc năm 1968).

Vận dụng cơ hội lịch sử này, 7 nước Đông Âu đã đứng lên đấu tranh giải thể CS năm 1989. Và hai năm sau, năm 1991, Đế Quốc Sô Viết đã tan rã, và 15 quốc gia trong Liên Bang Sô Viết đã giải thể CS.

Hậu quả dây chuyền của sự giải thể CS Âu Châu là sự tiêu vong của một số chế độ CS tại Á Phi như Angola, Mozambique, Ethiopie, A Phú Hãn, Mông Cổ, Cao Miên v...v...

B. CÁC ĐẾ QUỐC TÂY PHƯƠNG TỰ GIẢI THỂ.

Nếu 1989 là năm đánh dấu sự suy tàn của Đế Quốc Sô Viết thì 40 năm trước, năm 1949, tất cả các Đế Quốc Tây

Phương như Mỹ, Anh, Pháp, Hòa Lan đã lần lượt tự giải thể để trả độc lập cho 12 thuộc địa Á Châu:

- 5 nước thuộc Anh là Ấn Độ, Đại Hội, Miến Điện, Tích Lan và Palestine.
- 5 nước thuộc Pháp là Syrie, Liban, Việt Nam, Ai Lao và Cao Miên.
- Cùng với Phi Luật Tân thuộc Hoa Kỳ, và Nam Dương thuộc Hòa Lan.

Hai yếu tố giải thể thuộc địa cũng vẫn là CHÍNH NGHĨA VÀ THỜI CƠ:

Chính Nghĩa ở đây là Chính Nghĩa Giải Phóng Dân Tộc.

Thời Cơ ở đây vẫn là sự kiệt quệ kinh tế của các đế quốc Âu Châu.

Sau Thế Chiến II, hai nước Anh Pháp đã bị tàn phá nặng nề, kinh tế suy kiệt, dân chúng túng thiếu, nạn thất nghiệp trầm trọng, và hàng triệu cựu chiến binh giải ngũ không có công ăn việc làm.

Tháng 5, 1945 Đức đầu hàng Đồng Minh. Hai tháng sau, tháng 7, 1945, chính phủ Anh tổ chức tổng tuyển cử. Người anh hùng dân tộc Winston Churchill, lãnh tụ Đảng Bảo Thủ vẫn chủ trương duy trì thuộc địa để lấy lại vinh quang cho đất nước. Trong khi đó Đảng Lao Động Anh đã đưa ra đường lối đối lập, chủ trương tái thiết quốc gia, xây dựng kinh tế, cải tiến dân sinh, giải phóng lao động và đặc biệt là giải phóng thuộc địa. Khai phóng thuộc địa vốn là chính sách cố hữu của các Đảng Lao Động và Xã Hội Âu Châu từ thập niên 1930.

Sau 1945, phỏng theo mô hình của Liên Hiệp Quốc, các Đảng Lao Động Anh và Xã Hội Pháp chủ trương thành lập Liên Hiệp Anh và Liên Hiệp Pháp trong tinh thần bình đẳng, hợp tác và hữu nghị. Các cựu thuộc địa sẽ trở thành các quốc gia liên kết, với chính sách ngoại giao chung và phòng thủ chung. Những tương quan kinh tế và văn hóa sẽ được phát triển. Tuy nhiên về mặt chính trị, các thuộc địa sẽ được giải phóng và hoàn toàn độc lập.

Đường lối này đã được đa số cử tri Anh chấp thuận. Và Đảng Lao Động của Clement Attlee đã thắng Đảng Bảo Thủ của Winston Churchill. Hai tháng sau khi hòa bình vẫn hồi, người anh hùng dân tộc Churchill đã ngã ngựa.

Trung thành với ý nguyện của quốc dân, trong hai năm 1947 và 1948, Chính Phủ Lao Động Clement Attlee đã trả độc lập cho Ấn Độ, Đại Hội, Miến Điện, Tích Lan và Palestine.

Tại Pháp cũng vậy. Tháng 10, 1945 Tướng De Gaulle, người anh hùng giải phóng dân tộc, tổ chức trưng cầu dân ý, và đề nghị một chính thể tập trung quyền lực (với ngụ ý duy trì thuộc địa). Tuy nhiên, 2/3 cử tri Pháp đã bác bỏ đề nghị này để ủng hộ lập trường của Đảng Xã Hội Pháp tương tự như Đảng Lao Động Anh nghĩa là: tái thiết quốc gia, xây dựng kinh tế, cải tiến dân sinh, giải phóng lao động và giải phóng thuộc địa.

Như vậy là từ sau Thế Chiến II, tại Á Châu, kỷ nguyên đế quốc đã cáo chung để nhường chỗ cho kỷ nguyên liên hiệp.

Năm 1946, sau khi De Gaulle từ nhiệm, Chính Phủ Xã Hội Léon Blum đã ký hiệp ước với Syrie và Liban để trả độc lập cho 2 quốc gia này.

Cũng trong năm 1946, Pháp thương nghị với Hồ Chí Minh, sau khi ông này tuyên bố giải tán Đảng CS Đông Dương và thành lập chính phủ liên hiệp quốc gia với Quốc Dân Đảng và Đồng Minh Hội. Hai bên đã ký hai hiệp ước: Hiệp Ước Sơ Bộ Sainteny (tháng 3/1946) và Hiệp Ước Tạm Thời Moutet (tháng 9/1946). Tuy nhiên ba tháng sau, tháng 12/1946, Hồ Chí Minh trở mặt phát động chiến tranh vũ trang, và đã trắng trợn vi phạm các hiệp ước quốc tế.

Lúc này chính phủ liên hiệp Việt Nam đã giải tán. Sau khi quân đội Trung Hoa triệt thoái, Cộng Sản thắng tay tàn sát các cán binh Quốc Dân Đảng và Đồng Minh Hội. Như vậy chính phủ liên hiệp chỉ là bức bình phong để thương nghị với Pháp.

Và sự giải tán Đảng CS Đông Dương cũng chỉ là một chiến thuật nguy trang và đối trá.

Vì Đảng CS ký hiệp ước không phải để thi hành hiệp ước, nên chính phủ Pháp quyết định sẽ không thương nghị với Hồ Chí Minh nữa. Và năm 1947, Tổng Thống Xã Hội Vincent Auriol chủ trương thương thuyết với phe Quốc Gia Việt Nam để trả độc lập cho Việt Nam. Hai bên đã ký 3 hiệp ước: Hiệp Ước Sơ Bộ Vịnh Hạ Long (tháng 12/1947), Thông Cáo Chung Vịnh Hạ Long (tháng 6/1948) và Hiệp Ước Élysée ký kết giữa Tổng Thống Auriol và Quốc Trưởng Bảo Đại ngày 8-3-1949.

Qua tháng sau, tháng 4/1949, Quốc Hội Nam Kỳ biểu quyết giải tán chế độ Nam Kỳ tự trị để sáp nhập Nam Phần vào lãnh thổ quốc gia Việt Nam, độc lập và thống nhất.

Hai tháng sau, tháng 6/1949, Quốc Hội Pháp phê chuẩn Hiệp Định Élysée. Từ đó, chiếu công pháp quốc tế, Việt Nam được hoàn toàn độc lập, các hiệp ước thuộc địa và bảo hộ ký kết với Pháp hồi cuối thế kỷ 19, đã bị Hiệp Định Élysée bãi bỏ.

Mặc dầu vậy, Đảng CS đã phủ nhận nền độc lập này và đã phá hoại nền thống nhất này. Họ tiếp tục chiến đấu võ trang, với sự yểm trợ của Quốc Tế CS, để cướp chính quyền tại Miền Bắc năm 1954, và cướp chính quyền tại Miền Nam năm 1975.

Ngày nay lịch sử đã chứng minh rằng Đảng CS không có công giành độc lập, và không có công thống nhất đất nước. Hơn nữa sau 50 năm cướp chính quyền, Đảng CS đã không đem lại tự do dân chủ và ấm no hạnh phúc cho người dân. Như vậy Đảng CS đã phản bội đồng bào trong các mục tiêu độc lập, tự do, hạnh phúc. Mới đây, họ còn phản bội Tổ Quốc bằng cách nhượng đất bán nước cho ngoại bang.

Vì vậy, ngày nay Đảng CS đã mất chính nghĩa và mất hậu thuẫn quần chúng. Và phe Dân Chủ chúng ta đã giành

lại được chính nghĩa: Chính Nghĩa Tự Do Dân Chủ. Với Chính Nghĩa, chúng ta sẽ tạo Thời Cơ để giải thể CS.

Dầu sao chúng ta ý thức rằng, giải thể CS là một việc thiên nan vạn nan, một cuộc lấp biển vá trời. Hơn nữa chúng ta sẽ gặp nhiều khó khăn hơn các dân tộc Đông Âu.

Vì người dân Âu Châu thường có tinh thần thể thao phục thiện trong khi phe lãnh đạo CS Việt Nam lại bất phục ngoan cố.

Người dân Âu Châu thường ngay thẳng bộc trực, trong khi phe lãnh đạo CS Việt Nam lại nguy trang dối trá.

Người dân Âu Châu thường có tinh thần công bằng trọng pháp, trong khi phe lãnh đạo CS Việt Nam lại bao che tham nhũng.

Đó là chỗ khó khăn của chúng ta, mà cũng là vinh dự của chúng ta.

Trong cuộc chiến đấu này chúng ta phải tìm hiểu những nhược điểm của đối phương để khai thác, và những vũ khí của đối phương để hóa giải.

Những nhược điểm của CS là: tham nhũng, bất công, bất lực, thường xuyên vi phạm nhân quyền và trắng trợn vi phạm nhân quyền.

Hai vũ khí quyết định của CS là: tuyên truyền dối trá và đàn áp khủng bố.

III. NHỮNG KHÓ KHĂN PHẢI KHẮC PHỤC.

Tuyên truyền dối trá và đàn áp khủng bố là hai vũ khí chiến lược của Đảng CS để cướp chính quyền và củng cố chính quyền. Đây là một cặp song cổ kiếm phải sử dụng đồng thời, mất một là mất tất cả. Nếu chỉ có tuyên truyền dối trá, mà không có đàn áp khủng bố, thì CS sẽ tiêu vong. Và nếu chỉ có đàn áp khủng bố, mà không thể tuyên truyền dối trá được nữa, thì CS cũng sẽ bị giải thể.

A. NGUY TRANG VÀ TUYÊN TRUYỀN DỐI TRÁ.

1. Trong cuộc đấu tranh giành độc lập, Đảng CS đã lồng cách mạng CS trong chiêu bài giải phóng dân tộc chống chế độ thuộc địa. Họ đã dùng ngụy chủ nghĩa dân tộc để khai thác lòng yêu nước của hàng triệu thanh niên nam nữ Việt Nam trong hai cuộc chiến tranh Đông Dương.

Về mặt chủ thuyết, trung thành với chủ nghĩa quốc tế vô sản, Đảng CS đã phủ nhận chủ nghĩa dân tộc. Họ không quan niệm độc lập quốc gia là một mục tiêu chiến lược, một cứu cánh tối hậu phải tranh thủ với bất cứ giá nào, với bất cứ hy sinh nào, kể cả việc hy sinh những quyền lợi riêng tư của các đảng phái. Đảng CS chỉ quan niệm độc lập quốc gia như một chiêu bài, một phương tiện, hay một chiến thuật để đạt được mục tiêu chiến lược của họ là cướp chính quyền. Họ đã phủ nhận bất cứ nền độc lập nào không cho họ độc quyền lãnh đạo quốc gia. Do đó, họ đã phủ nhận nền độc lập quốc gia do Hiệp Định Élysée trao trả cho Việt Nam năm 1949. Và họ tiếp tục phát động chiến tranh vũ trang trong suốt 40 năm – từ 1949 đến 1989 – để cướp chính quyền và bành trướng chủ nghĩa bá quyền.

Từ 1949 Chiến tranh Đông Dương không còn là chiến tranh giải phóng dân tộc, mà là chiến tranh ý thức hệ giữa Quốc Tế CS và Thế Giới Dân Chủ như Chiến Tranh Triều Tiên. Sau khi thôn tính lục địa Trung Hoa năm 1949, mục tiêu chiến lược của Quốc Tế CS là xích hóa 2 bán đảo Đông Dương và Triều Tiên. Năm 1950, Bắc Hàn đem quân xâm lăng Nam Hàn. Từ đó chiến tranh ý thức hệ bộc phát giữa Quốc Tế CS và Thế Giới Dân Chủ.

Kinh nghiệm dân gian cho biết nơi nào trâu bò húc nhau thì ruồi muỗi chết:

3 triệu người đã hy sinh tại Triều Tiên, 3 triệu thanh niên nam nữ đã hy sinh tại Việt Nam, và 2 triệu người Cao Miên đã bị tàn sát, không phải để giành độc lập cho quốc gia mà để cho Đảng CS có cơ hội cướp chính quyền.

Vì Đảng CS Đông Dương phủ nhận nền độc lập do Pháp trao trả cho 3 quốc gia Đông Dương năm 1949, nên 3 cuộc chiến tranh Đông Dương đã xảy ra, và Đảng CS Đông

Dương phải chịu trách nhiệm về cái chết của 5 triệu người tại Đông Dương.

Bằng giả nhân giả nghĩa, ngụy trang và dối trá, Đảng CS đã dùng ngụy chủ nghĩa dân tộc để giành chính nghĩa và cướp chính quyền.

Ngụy trang đi liền với dối trá.

Đảng CS đã tuyên truyền rằng Pháp đem quân sang Việt Nam để tái lập chế độ thuộc địa. Đây chỉ là một luận điệu tuyên truyền dối trá. Vì từ 1946, Pháp đã không chủ trương tái lập các thuộc địa tại Á Châu, và đã ký hiệp ước với Syrie và Liban để trả độc lập cho 2 quốc gia này.

Tuy nhiên phe Dân Chủ Tây Phương không chịu trao Đông Dương cho Đảng CS Đông Dương, vì họ không muốn Staline mở rộng Bức Màn Sắt từ Đông Âu qua Đông Á. Do đó từ 1947, Pháp đã thương nghị với phe Quốc Gia Việt Nam để trả độc lập cho Việt Nam. Năm 1947, sau khi ký Hiệp Ước Sơ Bộ Vịnh Hạ Long, Pháp đã chính thức đăng ký 3 nước Đông Dương là những quốc gia độc lập tại Liên Hiệp Quốc. Và tháng 3, 1949 tại Paris, Tổng Thống Vincent Auriol đã ký Hiệp Định Élysée với Quốc Trưởng Bảo Đại để trả độc lập cho Việt Nam. 4 tháng sau, tháng 7, 1949, Tổng Thống Auriol lại ký Hiệp Ước với Quốc Vương Sisavangvong để trả độc lập cho Ai Lao. Và 4 tháng sau nữa, tháng 11, 1949 Tổng Thống Auriol lại ký hiệp ước với Quốc Vương Sihanouk để trả độc lập cho Cao Miên “theo tinh thần Hiệp Định Élysée”.

Như vậy, sự thật lịch sử đã chứng minh rằng, từ sau Thế Chiến II, tại Á Châu, chế độ thuộc địa đã cáo chung để nhường chỗ cho chế độ liên hiệp.

Chiếu Hiệp Định Élysée 1949, Việt Nam và Pháp có nghĩa vụ an ninh hỗ tương. Từ đó, quân đội Pháp chiến đấu tại Việt Nam với tư cách quân đội Liên Hiệp Pháp, để bảo vệ biên thùy của Việt Nam đồng thời là biên thùy của Liên Hiệp Pháp. Trong bài diễn văn nhậm chức tại Quốc Hội Hoa Kỳ đầu năm 1953, Tổng Thống Eisenhower có nói: “Người Pháp chiến đấu tại Việt Nam và người Mỹ chiến đấu tại Triều Tiên

cùng theo một mục đích như nhau.” (bảo vệ biên thùy của Thế Giới Dân Chủ).

Từ 1955, trong kế hoạch thôn tính miền Nam, Đảng CS lại tuyên truyền rằng Hoa Kỳ đem quân sang để thống trị Miền Nam.

Đó cũng là một luận điệu tuyên truyền dối trá. Vì từ hai thập niên 1950 và 1960, Hoa Kỳ đem quân tham chiến tại Nam Hàn và Việt Nam, không phải để thống trị hai nước này, mà để bảo vệ biên thùy của Thế Giới Dân Chủ.

Về việc giải thể đế quốc, Hoa Kỳ đã đi tiên phong trong việc giải phóng thuộc địa và đã trả độc lập cho Phi Luật Tân từ 1946. (Phi Luật Tân đã được tự trị từ 1935).

Nói tóm lại, trong cuộc đấu tranh giành độc lập, với nguy chủ nghĩa dân tộc, Đảng CS đã dùng giả nhân giả nghĩa, nguy trang và dối trá để giành chính nghĩa và cướp chính quyền. Họ đã phủ nhận nền độc lập và phá hoại nền thống nhất do những người Quốc Gia yêu nước đã tranh thủ được từ 1949. Và hai cuộc chiến tranh Đông Dương kéo dài từ 1949 đến 1975 là những cuộc chiến tranh vô ích, vô lý và vô nghĩa.

2. Về mục tiêu tự do dân chủ.

Đảng CS hứa hẹn rằng, sau khi hòa bình vẫn hồi, họ sẽ thiết lập một chế độ dân chủ gấp triệu lần chế độ dân chủ Tây Phương. Đây cũng là một luận điệu tuyên truyền dối trá.

Về chủ thuyết, Đảng CS không chủ trương thực thi tự do dân chủ cho người dân. Mục tiêu chiến lược của họ là thiết lập một chế độ độc tài vô sản, hay đúng hơn, một chế độ độc tài của Đảng để thống trị vô sản và nhân dân. Họ không tôn trọng bất cứ một quyền nào trong số 26 dân quyền căn bản như tự do thân thể, tự do cư trú và đi lại, tự do văn hóa, tự do tôn giáo, tự do tư tưởng, tự do báo chí, tự do lập hội và lập đảng, tự do tuyển cử v...v...

Kết quả là sau 50 năm cướp chính quyền, Đảng CS đã biến Việt Nam thành một trong những nước phản dân chủ nhất thế giới, kém cả Cao Miên. Vì tại quốc gia này cũng có 3 chính đảng: Đảng Nhân Dân của Hunsen, Đảng Bảo Hoàng

của Ranariddh và Đảng Quốc Gia của Rainsy. Và trong cuộc tuyển cử mới đây, Đảng Nhân Dân của Hunsen chỉ được 43% số phiếu, trong khi hai Đảng Bảo Hoàng và Đảng Quốc Gia đã chia nhau hơn 50% số phiếu.

Bằng nghị chủ nghĩa dân chủ xã hội, Đảng CS đã phản bội đồng bào trong mục tiêu tự do dân chủ.

3. Về mục tiêu mưu cầu hạnh phúc. Đảng CS hứa hẹn sẽ thực thi cải cách ruộng đất để chia ruộng cho người cày, và đem lại công bằng xã hội cho người dân. Thật ra đây chỉ là một cuộc đấu tranh giai cấp để tiêu diệt tư sản và tiểu tư sản.

Từ 1952, trong 5 đợt đấu tố cải cách ruộng đất, Đảng CS đã sát hại hai trăm ngàn trí thức và nông dân tiểu tư sản được đôn lên hàng địa chủ. Chỉ cần có 2 hecta ruộng mà không tự tay canh tác, cũng bị đấu tố, tịch thu ruộng đất và nhà cửa. Năm 1956, họ chia cho bản cố nông mỗi người chừng 2 sào ruộng (mỗi sào là 360m²). Để rồi 2 năm sau, năm 1958, họ lại trở mặt thù hồi lại tất cả ruộng đất đã phát cho bản cố nông trong chính sách tập sản hóa ruộng đất hay hợp tác hóa nông nghiệp. Theo chủ thuyết, Đảng CS không công nhận quyền tư hữu và không chủ trương chia ruộng cho tư nhân. Do đó “người cày có ruộng” là một khẩu hiệu tuyên truyền dối trá trắng trợn nhất của Đảng CS.

Tới Thế Chiến Thứ Hai, Việt Nam là một quốc gia giàu thịnh nhất Đông Nam Á và được mệnh danh là “bao lơn của Thái Bình Dương”, Saigon là “Hòn Ngọc của Viễn Đông”. Vậy mà ngày nay sau hơn 50 năm CS cướp chính quyền, Việt Nam trở thành một trong 10 nước nghèo đói nhất thế giới. Lợi tức bình quân mỗi đầu người tại Việt Nam không được một mỹ kim một ngày. Trong khi đó tại Phi Luật Tân là 3 mỹ kim, tại Thái Lan là 6 mỹ kim, tại Mã Lai là 10 mỹ kim, tại Đại Hàn là 25 mỹ kim, tại Đài Loan là 40 mỹ kim, và tại Tân Gia Ba là 85 mỹ kim. Đặc biệt là tại Congo, một cựu thuộc địa của Pháp tại Phi Châu, lợi tức bình quân mỗi đầu người cũng gấp đôi Việt Nam.

Bằng tham nhũng và lạm quyền, phe lãnh đạo CS đã sang đoạt tất cả các tài sản quốc gia để làm giàu bất chính và đã trở thành những triệu phú và tỉ phú. Trong khi đó, người vô sản vẫn hoàn là vô sản, không có một đồng xu dính túi. Vì có sự chênh lệch giàu nghèo quá đáng, nên lợi tức thực sự của người nông dân trung bình Miền Bắc ngày nay chỉ được chừng 1/2 mỹ kim hay 1/4 mỹ kim một ngày.

Với chính sách nguy công bằng xã hội, nguy cải cách ruộng đất và chính sách kinh tế xã hội chủ nghĩa lạc hậu, Đảng CS đã phản bội đồng bào trong mục tiêu mưu cầu hạnh phúc.

Nói tóm lại, từ trên 50 năm nay, Đảng CS đã dùng giả nhân giả nghĩa, nguy trang và dối trá để giành lấy chính nghĩa và cướp lấy chính quyền. Võ khí chiến lược số 1 của họ là tuyên truyền dối trá:

Về mục tiêu giành độc lập, họ đã dùng nguy chủ nghĩa dân tộc.

Về mục tiêu tự do dân chủ, họ đã dùng nguy chủ nghĩa dân chủ xã hội.

Về mục tiêu mưu cầu hạnh phúc, họ đã dùng chính sách nguy cải cách ruộng đất và nguy công bằng xã hội.

Để chống lại sự tuyên truyền dối trá của Đảng CS, chúng ta phát động phong trào truyền bá sự thật để chứng minh rằng Đảng CS đã không có công giành độc lập, và không có công thống nhất đất nước. Ngoài ra họ còn phản bội đồng bào trong các mục tiêu tự do hạnh phúc.

B. ĐÀN ÁP KHỦNG BỐ.

Võ khí chiến lược số 2 của CS là đàn áp khủng bố.

Đây là một trong hai song cổ
kiếm phải sử dụng đồng thời, mất một là mất tất cả.

Nếu không có tuyên truyền dối trá, nếu mọi người biết rõ mặt thật của CS thì không còn ai tha thiết bảo vệ chế độ nữa và CS sẽ tiêu vong. Trong trường hợp này, đàn áp khủng bố sẽ mất hiệu lực.

Lịch sử đã chứng minh điều đó: Tại Đông Đức và Lỗ Ma Ni năm 1989, bộ máy công an kìm kẹp cũng rất hung dữ. Nó có sự dã man của mật vụ Gestapo thời Hitler, và sự tàn ác của mật vụ KGB thời Staline. Vậy mà khi người dân đã biết rõ mặt thật của CS và đã đứng lên đòi Dân Tộc Tự Quyết, thì vô khí đàn áp không còn hiệu nghiệm nữa.

Tại Liên Xô cũng vậy. Để chống lại mưu toan đảo chánh 19-8-1991 của phe CS cực đoan, nhân dân đã đứng lên đòi giải thể CS. Quân đội xuất phát từ nhân dân nên đã đứng về phía dân. Và công an mật vụ phải bó tay và không thể đàn áp đoàn người biểu tình được nữa.

5 bậc thang đàn áp khủng bố là:

1) Thủ tiêu cá nhân:

Mặc dầu không ngừng kêu gọi đoàn kết quốc gia, Đảng CS đã thủ tiêu những người quốc gia yêu nước có uy tín và hậu thuẫn vì họ là những đối thủ nguy hiểm của CS trên đường cướp chính quyền. Sau khi cướp được chính quyền năm 1945, họ đã thủ tiêu: Tạ Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Trần Văn Thạch, v...v... (trong nhóm Tân Tả Phái); Phạm Quỳnh, Bùi Quang Chiêu, Dương Văn Giáo, Nguyễn Văn Sâm, Hồ Văn Ngà v...v... (trong nhóm Lập Hiến); Đức Giáo Chủ Huỳnh Phú Sổ (Hòa Hảo); Trương Tử Anh (Đại Việt), Lý Đông Á (Duy Dân); Khái Hưng, Nhượng Tống (Quốc Dân Đảng) v...v...

2) Tàn sát tập thể:

Đồng thời với thủ tiêu cá nhân, Đảng CS còn tàn sát tập thể.

Tàn sát tập thể vì lý do tôn giáo, như việc sát hại các giáo hữu Cao Đài và Hòa Hảo trong Chiến Tranh Đông Dương; tàn sát tập thể vì lý do đảng phái như việc sát hại các cán binh Quốc Dân Đảng, Đồng Minh Hội, Đại Việt, Duy Dân v...v... từ thập niên 1940; tàn sát tập thể vì lý do giai cấp hay thành phần xã hội, như việc sát hại 200.000 nông dân và trí thức tiểu tư sản trong 5 đợt đấu tố cải cách ruộng đất trong thập niên 1950; tàn sát tập thể vì lý do chính kiến, như việc sát hại 5 ngàn người quốc gia tại Huế trong dịp Tết Mậu Thân. Vụ

tàn sát tập thể Tết Mậu Thân của Đảng CS Việt Nam năm 1968 đã mở đường cho vụ tàn sát tập thể 2 triệu người Cam Bốt của Đảng CS Khmer từ 1975.

3) Học tập cải tạo:

Cường độ đàn áp thứ ba là chính sách học tập cải tạo mà họ dịch là re-education (cải huấn). Danh từ này tự nó đã là một ngụ ý trang và dối trá. Vì các tù nhân chính trị không phạm tội hình sự nào nên không cần phải cải huấn. Họ bị làm lao động khổ sai để đọa đày thân xác và hủy diệt ý chí. Mặc dầu không ngừng hô hào hòa giải và hòa hợp dân tộc, từ 1975 Đảng CS đã bắt giam hằng trăm ngàn quân cán chính và trí thức văn nghệ sĩ Việt Nam Cộng Hòa tại các trại tập trung, người thì 5, 7 năm, người thì 15, 17 năm. Đây là những trại lao động khổ sai hay lao động cưỡng bách (forced labor camp).

4) Tòa án và luật pháp.

Thay vì để ban phát công lý và bảo vệ người dân về sinh mạng, tự do, danh dự và tài sản, tòa án và luật pháp đã được sử dụng như những công cụ để đàn áp khủng bố và bắt giam độc đoán những người đấu tranh ôn hòa cho tự do dân chủ và nhân quyền. Trong hơn 20 năm, từ 1976 họ đã truy tố:

a) Về tội âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân, và đã kết án Nguyễn Khắc

Chính tù chung thân năm 1976, Nguyễn Đan Quế 20 năm tù năm 1991, Đoàn Viết Hoạt 15 năm tù năm 1993, Nguyễn Đình Huy 15 năm tù năm 1995.

b) Về tội tuyên truyền chống chế độ hay tuyên truyền chống nhà nước, và đã

kết án Trần Vọng Quốc 12 năm tù năm 1988, Đoàn Thanh Liêm 12 năm tù năm 1992, Lê Chí Quang 4 năm tù năm 2002; năm 1996 Lê Hồng Hà, Hà Sĩ Phu và Nguyễn Kiến Giang đã bị kết án 2 năm tù, 1 năm tù và 1 năm tù treo về tội tiết lộ bí mật Nhà nước, thay vì tội tuyên truyền chống chế độ dẫu rằng đã công khai phủ định chế độ Cộng Sản.

c) Về tội phá hoại chính sách đoàn kết quốc gia, và đã kết án Linh Mục Nguyễn

Văn Lý 13 năm tù năm 2001 (cộng thêm 2 năm tù về tội vi phạm quyết định quản chế hành chính); năm 1995 Hoàng Minh Chính cũng đã bị kết án 1 năm tù về tội phá hoại chính sách đoàn kết quốc gia.

5) Quản chế hành chính.

Từ sau vụ án Lê Hồng Hà (1996), trong 5 năm không thấy có vụ án chính trị nào.

Vì từ năm 1997 Đảng Cộng Sản đã ban hành quy chế quản chế hành chính để bắt giữ phòng ngừa, quản thúc tại gia những người đối kháng, cấm họ không được hành nghề, không được di chuyển, không được tiếp xúc với quần chúng, không được trả lời phỏng vấn và không được tham gia chính quyền. Bằng phương pháp này Đảng Cộng Sản đã biến đất nước thành một nhà tù lớn, trong đó nhà nước không phải nuôi ăn các tù nhân.

Sau vụ Đại Khủng Bố ngày 11-9-2001, khi Hoa Kỳ và đồng minh còn đang bối rối, Đảng Cộng Sản Việt Nam đã lợi dụng thời cơ, leo thang khủng bố từ bậc 5 (quản chế hành chính) lên bậc 4 (tòa án luật pháp). Ngày 19 tháng 10 năm 2001 họ truy tố và kết án Linh Mục Nguyễn Văn Lý 15 năm tù vì đã dám tố cáo Đảng Cộng Sản đàn áp tôn giáo.

Qua năm sau Hoa Kỳ và đồng minh vẫn còn hoang mang về những cuộc chiến tranh chống khủng bố, chống Iraq, một lần nữa, Đảng Cộng Sản đã lợi dụng thời cơ để bắt giam những nhà trí thức trẻ trong nhóm Dân Chủ như Lê Chí Quang, Nguyễn Khắc Toàn, Nguyễn Vũ Bình, Phạm Hồng Sơn v...v... Thời gian này phong trào đối kháng bộc phát mạnh mẽ do những hành vi phản quốc của Đảng Cộng Sản Việt Nam trong việc ký kết các hiệp ước nhượng đất biên giới và bán nước Biển Đông cho Trung Quốc.

Tháng 11-2002, bắt chấp dư luận quốc tế và quốc nội, họ đã kết án Lê Chí Quang

4 năm tù về tội tuyên truyền chống nhà nước. Và một tháng sau họ lại tuyên phạt Nguyễn Khắc Toàn 12 năm tù về tội

gián điệp.

Song song với việc đàn áp phong trào đòi tự do dân chủ tại miền Bắc, Đảng Cộng Sản tiếp tục đàn áp phong trào đòi tự do tôn giáo tại miền Nam. Sau khi tuyên phạt cha Nguyễn Văn Lý 15 năm tù, họ còn kiếm cớ để truy tố, và rồi đây sẽ kết án 3 người cháu của Cha là Nguyễn Vũ Việt, Nguyễn Trúc Cường và Nguyễn Thị Hoa về tội gián điệp.

Nếu tuyên truyền chống nhà nước gán cho Lê Chí Quang là một tội giả tạo, thì hoạt động gián điệp gán cho Nguyễn Khắc Toàn và 3 bị can Việt, Cường, Hoa là một tội lỗi bịch.

Kinh nghiệm cho biết trong giai đoạn cao trào, Đảng Cộng Sản đã sử dụng võ khí chiến lược số 1 của họ là tuyên truyền dối trá, giả nhân giả nghĩa với các mục tiêu độc lập, tự do, hạnh phúc, công bằng xã hội, người cày có ruộng, hòa giải hòa hợp v...v... Tuy nhiên khi họ phải vận dụng võ khí chiến lược số 2 là đàn áp khủng bố với thủ tiêu tàn sát, tù đầy giam giữ, kết án oan uổng những công dân lương thiện có lòng với đất nước, thì đó là lúc họ đã bước vào giai đoạn thoái trào. Gia tăng khủng bố là dấu hiệu rõ rệt nhất của sự suy thoái, thất nhân tâm, mất chính nghĩa, mất hậu thuẫn quần chúng và hậu thuẫn quốc tế.

Cũng vì vậy mà ngày nay người dân đã coi thường Đảng Cộng Sản. Có thể nói bước qua thế kỷ 21 người dân Việt Nam đã hết sợ. Trong khi đó phe lãnh đạo Cộng Sản lại lâm vào tâm trạng lo sợ thường xuyên. Họ sợ dư luận quốc tế, sợ phong trào đòi tự do dân chủ, đòi tự do tôn giáo, sợ phong trào chống nhượng đất bán nước, chống bắt công tham nhũng, sợ báo chí, sợ truyền thông, sợ đồng bào, sợ đồng chí và nhất là sợ sự thật và sợ nhân quyền.

Trong kỷ nguyên thông tin, sự tuyên truyền dối trá là võ khí chiến lược số 1 của Đảng Cộng Sản, đã hết hiệu nghiệm.

Để hóa giải sự đàn áp khủng bố là võ khí chiến lược số 2 của Đảng Cộng Sản, người dân trong nước phát động phong trào truyền bá dân quyền, đấu tranh đòi thực thi nhân quyền và phản kháng những vi phạm nhân quyền. Có ý thức dân quyền người dân sẽ khai thông Dân Trí, chấn hưng

Dân Khí và khôi phục Niềm Tin. Từ đó họ không còn sợ đàn áp, và sẽ có quyết tâm dẫn thân vì Đại Nghĩa.

Theo Nguyễn Chí Thiện:

Nếu nhân loại, mọi người đều biết

Cộng Sản là gì, tự nó sẽ tiêu đi

Thứ sinh thành từ ấu trĩ, ngu si,

Sự Hiểu Biết sẽ là Mồ Hủy Diệt.

Hiểu biết về Sự Thật Lịch Sử, hiểu biết về bản chất CS, hiểu biết về dân quyền, và đấu tranh đòi tự do dân quyền là những đường hướng chiến lược để giải thể CS.

Sau 70 năm chứng nghiệm, chế độ CS đã tỏ ra phản nhân tính, phản dân tộc và phản nhân loại.

Trong kỷ nguyên tin học, khuynh hướng tất yếu là sự toàn cầu hóa, dân chủ hóa và thị trường hóa.

Do đó giải thể CS là đi đúng trào lưu tiến hóa của nhân loại, hợp lòng dân và phù hợp với quyền lợi quốc gia dân tộc.

***CUỘC CÁCH MẠNG DÂN CHỦ TẠI VIỆT NAM
NHẤT ĐỊNH SẼ THÀNH CÔNG.***

Nguyễn Hữu Thống

Hiện Tình Liên Hiệp Quốc

Lê Phạm Nhân.

Mùa xuân năm nay, sinh hoạt của các cộng đồng người Việt chống cộng ở Hoa Kỳ khá sôi động qua các ngày kỷ niệm 30 tháng 4 và 19 tháng 6. Một trong những sinh hoạt đó, là việc phổ biến và luân chuyển thỉnh nguyện thư để lấy chữ ký của người Việt tị nạn cộng sản, và dự trù sẽ đệ trình lên Đại Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc, để khiếu nại chế độ Cộng sản Hà Nội (Việt nam Dân Chủ Cộng Hòa) về việc đã vi phạm Hiệp Định Paris về “đình chiến” ở Việt Nam trước đây

Hiệp định này đã được ký kết tại thủ đô Pháp quốc ngày 27 tháng 1 năm 1973 giữa 4 nhân vật: ông William Rogers, Tổng Trưởng Ngoại giao (TTNG) Hoa Kỳ, ông Trần Văn Lắm TTNG Việt Nam Cộng Hòa, ông Nguyễn Duy Trinh TTNG Cộng sản Bắc Việt, và bà Nguyễn Thị Bình “Bộ Trưởng Ngoại Giao” của “Mặt Trận Giải Phóng” miền nam Việt Nam!. Lịch sử là việc nghìn năm, chớ chẳng phải một ngày một bữa cho nên được hay không, thành hay bại, là một chuyện. Và tiếp tục đấu tranh chống cộng bằng mọi cách là một chuyện khác, chuyện mà các đoàn thể người Việt tị nạn vẫn kiên trì xúc tiến.

Trong khoảng một năm nay, sau hơn một phần tư thế kỷ cưỡng chiếm miền nam nước Việt bằng vũ lực do sự tiếp tay của toàn khối cộng sản quốc tế, chế độ cộng sản Hà Nội nói chung, và toà đại sứ Cộng sản Việt tại Hoa Thịnh Đốn nói riêng, đang rất nhưc đầu. Nhưc đầu vì nhiều hội đồng thành phố tại nhiều thị trấn khác nhau ở Hoa Kỳ đã liên tiếp biểu quyết nhìn nhận lá quốc kỳ màu vàng ba sọc đỏ của Việt Nam Cộng Hòa trước đây, là lá cờ hợp pháp duy nhất có tính cách đại diện cho người Việt Nam

cư ngụ tại Hoa Kỳ! Anh chị em trong Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu đã đi tiên phong trong nỗ lực đấu tranh này.

Trở lại việc lấy chữ ký trên thỉnh nguyện thư, để khiếu nại với Đại Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc. Cả thế giới đã thấy “uy tín” của Liên Hiệp Quốc như thế nào, qua biến cố Iraq. Bây giờ chúng ta hãy cùng nhau có một cái nhìn sát gần hơn về nội tình của tổ chức quốc tế này.

Cho đến sau khi chế độ của cha con Saddam Hussein bị Hoa Kỳ và Anh Quốc lật đổ mùa xuân năm nay, trở trêu thay, đại diện của Iraq tại trụ sở Liên Hiệp Quốc (LHQ) lại vừa được các quốc gia hội viên bầu lên ngồi ghế Phó Chủ tịch trong một cuộc hội thảo về kiểm soát vũ khí Tàn sát Tập thể!. Và đặc biệt hơn nữa là đại diện Lybia của nhà độc tài Muhammad Khadaafi lại vừa đắc cử Chủ tịch Ủy Ban Bảo Vệ Nhân Quyền tại Liên Hiệp Quốc!

Mới nghe qua, cứ tưởng như là một chuyện khôi hài, chuyện nói chơi. Nhưng không, đó là sự thật. Hiện nay, đại sứ Lybia đang ngồi ghế Chủ tịch Ủy Ban Bảo Vệ Nhân Quyền tại Liên Hiệp Quốc. Chuyện khôi hài tếu cợt càng ngổng, là chuyện vẫn thường xảy ra tại trụ sở của tổ chức này ở Nữ Ước! Quý vị ngạc nhiên chăng? Chưa hết đâu, chẳng hạn như các quốc gia vừa được bầu vào các chân hội viên của Ủy Ban Bảo Vệ Nhân Quyền vừa nói đó lại là Zimbabwe, Algérie, Sudan, Trung cộng và.. Việt Nam Cộng sản !

Tại các nước hội viên này, hiện nay dân chúng của chính họ đang bị cai trị bởi những hệ thống kìm kẹp độc tài khát máu nhất. Cho nên những nước đó chẳng có tư cách gì mà dám lên tiếng về những vi phạm nhân quyền ở bất cứ một xó xỉnh nào trên hoàn cầu! Thế tại sao đại diện của các nước quán quân về vi phạm nhân quyền này lại được bầu làm hội viên của Ủy Ban Bảo Vệ Nhân Quyền LHQ? Là vì một tỉ lệ đa số quá bán các nước hội viên LHQ đã bỏ phiếu chọn lựa như vậy. Cho nên, nếu có khiếu nại về vi phạm nhân quyền? Thây kệ, đèn nhà ai nấy sáng! LHQ

chỉ lên tiếng lấy lệ. Trường hợp Cuba mới đây là một ví dụ điển hình.

Mùa xuân năm 2003 này, thời sự về cuộc chiến Iraq lúc đó đang đi vào giai đoạn sôi động nhất, thu hút sự chú ý từng ngày từng giờ của cả thế giới. Như “chiến thuật” mà các nước Cộng sản vẫn dùng xưa nay, lợi dụng cơ hội mọi người đang dồn mắt quan sát vào chỗ khác, đảo quốc Cuba đã thi hành ngay một loạt những cuộc thanh trừng nội bộ thô bạo, đẫm máu, trắng trợn chà đạp lên nhân quyền. Có đến trên 75 “tội phạm” đã bị tòa án cộng sản Havana kết án và bỏ tù từ 5 đến 30 năm, về tội dám lên tiếng phê bình lãnh tụ *trọn đời Fidel Castro*. Ngoài ra, còn có ba người khác đã bị xử tử hình về tội đã “cướp” một chiếc phà, âm mưu đào thoát ra khỏi Cuba cộng sản!

Nếu Ủy ban Bảo Vệ Nhân Quyền LHQ cần có việc để làm, hầu tỏ rõ chức năng của mình, thì việc vi phạm của Fidel Castro là một chuyện không thể bỏ qua. Thế nhưng Ủy Ban này đã không nặn ra nổi một lời cảnh cáo đủ cứng rắn đối với những vi phạm của Cuba, đừng nói chi đến việc có một biện pháp thích nghi. Thay vào đó ngày 17 tháng 4 năm 2003, trong một cuộc họp báo về biển cố bắt bớ, giam cầm và xử tử tại Cuba, Ủy Ban Bảo Vệ Nhân quyền này đã phổ biến một bản tuyên bố, với lời lẽ qua loa về Cuba, là “đã có những hành động phương hại đến danh dự *con người*”, *trong khi đó những từ ngữ nhằm tố giác, ám chỉ khác* lại rất nặng nề: “LHQ đang bị *khuyñh đảo bởi một bạo lực khuyñh hữu cực đoan, cố áp đặt sự thống trị bằng vũ lực lên toàn cầu, với sự tiếp tay của các nước tay sai ghê tởm!*”. Đối với lỗ nhĩ của dân tị nạn Việt Nam, lời lẽ đó nghe sao mà quá quen thuộc, có thể là đã do một viên chức ngoại giao què quan ở làng Cổ Nhuế soạn thảo !!

Trò chơi chính trị loại này tại LHQ, thật là khó nuốt đối với người dân Mỹ đang nai lưng ra đóng thuế, vì hiện nay hằng năm Hoa Kỳ đang phải đóng góp một khoảng tiền lên đến ba trăm triệu mỹ kim cho ngân sách điều hành Liên Hiệp Quốc, khoảng 1/3 tổng số ngân sách hằng

năm của tổ chức này. Với một lực lượng lên đến 65,000 nhân viên rải rác từ trụ sở trung ương ở Nữ Ước tung ra khắp các lục địa, và một kinh phí điều hành lên đến 1.15 tỉ đô la hằng năm, LHQ đang là một tổ chức to lớn nhất, tốn kém nhất, và rườm rà thủ tục nhất so với bất cứ tổ chức của chính quyền nào mà LHQ đại diện.

Sau nhiều công phu tìm tòi, ký giả Mỹ Tucker Carlson vừa công bố một loạt những tệ trạng sau đây, đã vừa xảy ra trong tổ chức LHQ những năm gần đây:

** Một cuộc điều tra nội bộ năm 1999 phát giác ra rằng tổ chức này đẩy dấy những tệ nạn bê đăng, hối mại quyền thế và tham nhũng động trời. Ngoài việc thu dụng nhân viên họ hàng bè bạn, còn có những viên chức LHQ khác đánh cắp công xa, lập biên lai ma để ký chi phiếu v. v . Việc kế toán sổ sách thường không minh chứng được.

** Một cuộc điều tra lần thứ nhì mới được kết thúc cuối năm ngoái, kết quả cho thấy cũng chẳng có cải thiện bao nhiêu. Trong số những điều “bất thường”, có một trường hợp đã được đem ra ánh sáng, vài viên chức LHQ công tác ại Phi Châu đã làm tiền những người tị nạn chiến tranh muốn có giấy tờ hợp lệ để đi định cư tại các nước tây phương!

** Một nhóm viên chức LHQ khác công tác tại Bosnia đã bị trục xuất vì bị bắt có dính líu vào các dịch vụ buôn gái vị thành niên vào các đường dây mại dâm quốc tế.

Đó chỉ là một số ít trường hợp “tép riu” được phơi bày ra ánh sáng , tất cả còn lại thì vẫn được che đậy dấu diếm. \

Những vụ có tầm vóc quy mô hơn, thì có thể kể đến ví dụ sau đây: “Chương trình Dầu hỏa đổi Thực phẩm” (Oil for food program) cho thường dân Iraq, trong khi chế độ Saddam Hussein bị cấm vận kinh tế. Trong chương trình này, tuy Iraq còn bị cấm vận, nhưng LHQ đã biểu quyết đặc biệt cho phép Iraq được bán ra một số lượng dầu khí và sản phẩm phụ trị giá lên đến trên 100 tỉ đô la, để nhập cảng thực phẩm và vật dụng y tế cho thường dân. Chương trình chi tiết của việc kiểm soát bán dầu ra và mua vật dụng vào, với số tiền ketch sù cả trăm tỉ đó do chính các viên chức cao cấp

LHQ kiểm soát. Theo ký giả Tucker Carlson, thì chính các giới chức cao cấp LHQ này nhìn nhận rằng, đã có “một phần” của số tiền đó lọt vào trương mục của Saddam Hussein, và họ còn biết cả con số hối lộ và con số huê hồng “nhắm xà” nữa.

Tucker Carlson còn cho biết thêm, theo điều tra của ABC News, có từ 2 đến 3 tỉ đô la đã đi vào quỹ điều hành của “đảng Baath”, một tổ chức võ trang của Iraq chuyên khủng bố thẳng tay để duy trì sự trung thành tuyệt đối với chế độ Saddam Hussein. Vì đó là những dịch vụ ở cấp bộ liên quốc gia, với những ngân khoản khổng lồ, nên nếu chỉ có một vài tia sáng nhỏ rơi vào, cũng rất là đỡ dần cho thường dân nạn nhân Iraq. Nhưng cho đến nay, LHQ vẫn từ chối việc thành lập một Ủy ban Độc lập để điều tra các dịch vụ này!

Hối mại quyền thế và tham nhũng, dù sao cũng chưa phải là vấn đề trầm trọng nhất của tổ chức LHQ hiện nay. Vấn nạn to lớn nhất của tổ chức quốc tế này, là sự trống vắng lương tri. Trong các thể thức sinh hoạt nội bộ ở cấp đầu não của tổ chức LHQ hiện nay, một chế độ quân phiệt độc tài như Miến điện, Cuba, cũng là một hội viên, một lá phiếu như bất cứ một hội viên nào khác, như Thụy Sĩ chẳng hạn. Bất cứ quốc gia nào, miễn có một ghế ngồi tại LHQ, thì cũng vẫn là một hội viên “bình đẳng”, cầm trong tay một lá phiếu bầu như mọi hội viên khác. Chỉ riêng có Hoa Kỳ, Do Thái, , và mới đây nữa là Anh quốc là những hội viên đặc biệt thường xuyên bị đa số chỉ trích, lên án, tố cáo . . . Còn lại tất cả đều như nhau, cá đối bằng đầu, trời nắng chang chang mà nhà ngói cũng như nhà lá . . .

Lybia của nhà độc tài nổi tiếng Muhammer Khadafi đã được bầu vào ghế Chủ Tịch Ủy Ban Bảo Vệ Nhân Quyền LHQ là vì vậy !! Trung Cộng và CS Hà Nội được bầu vào các ghế hội viên Bảo Vệ Nhân Quyền LHQ là vì vậy! Không hài lòng! LHQ làm sao có thể chu toàn được thiên chức “cảnh sát quốc tế” của mình, khi mà nội quy sinh hoạt của tổ chức này không có cách chi phân biệt được đâu là

“hội viên vi phạm”, và đâu là các “hội viên bình thường” ! CS Hà Nội cũng như Hòa Lan, Cuba cũng như Thụy Sĩ, chẳng có chi khác biệt! Vấn nạn này đã đưa tổ chức LHQ đi vào ngõ cụt hoàn toàn. Mùa xuân năm nay, không thể chờ đợi sự “sáng suốt” của LHQ được, Anh quốc và Hoa Kỳ đã đơn phương hành động là vì vậy

Nói như trên, không phải là LHQ chưa bao giờ chu toàn được một công tác nào! Dịp lễ Giáng Sinh vừa qua, trong khi vụ Iraq đang hồi gây căng nhất, một cuộc hội thảo tranh cãi rất quy mô hào hứng đã diễn ra tại trụ sở Đại Hội Đồng LHQ ở Nữ Uớc. Không phải hội thảo về Hòa hay Chiến ở Trung Đông. Cũng chẳng phải bàn cãi nên Đánh hay Không ở Iraq. Mà là cãi như mổ bò về hình thù của một lá cờ!

Nước Thụy Sĩ, sau 60 năm đứng trung lập ở ngoài, cuối năm ngoái đã quyết định gia nhập vào tổ chức LHQ. Có một trục trặc lớn: đó là hình thù lá cờ Thụy Sĩ ! Quốc Kỳ Thụy Sĩ hình vuông, nền đỏ, có chữ thập trắng bên trên, trong khi đó thì theo “nội quy” của LHQ, cờ của các quốc gia hội viên phải có hình chữ nhật. Nếu giữ nguyên bề ngang của lá cờ Thụy Sĩ, thì chiều cao của nó. . . bự hơn chiều cao của cả trăm lá cờ khác đang phấp phới bay trên trụ sở LHQ. Chơi trội, không được!. Còn nếu bớt bề ngang này xuống cho “bình đẳng” với cờ các quốc gia khác thì nó lại trở thành . . hình chữ nhật. Lại cũng không được. Quốc Hội Thụy Sĩ không chịu thay đổi hình thù quốc kỳ của họ. Thế là bế tắc!

Các chuyên gia cao cấp của LHQ bèn được triệu tập. Nhiều ngoại giao đoàn ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn được tập nập mời đến Nữ Uớc. Cuối cùng, sau nhiều buổi tiếp tân ngoại giao sang trọng tốn kém., sau nhiều phiên họp khoáng đại quy mô, các nhà ngoại giao cao cấp của LHQ đã giúp đỡ tìm ra được một lối thoát: quốc kỳ của Thụy Sĩ được giữ lại hình vuông của nó, nhưng kích thước phải nhỏ lại (mỗi cạnh của nó chỉ bằng chiều cao của các cờ kia), để không . . chơi trội nổi bật hơn cờ người khác . Hú vía ! !

Suốt thời gian LHQ hội họp từng bưng để giải quyết vụ hình thù lá quốc kỳ của tân hội viên Thụy Sĩ, cả thế giới bên ngoài không hay biết gì cả, vì mãi theo dõi thời sự nóng bỏng

Iraq, Palestine, Do Thái, A Phú Hãn v. v ., nhưng riêng ở Nữ Ước thì vụ đó vẫn là tin trang đầu trong nhiều tuần lễ! Vì từ hơn nửa thế kỷ nay, Nữ Ước đã nghiêm nhiên trở thành thiên đàng “áp -phe” của các tay chơi quốc tế, chơi ở cấp bộ liên quốc gia Chẳng vậy mà, nhiều người Mỹ vẫn cho rằng chiếc ghế Thị Trưởng Nữ Ước là chiếc ghế có nhiều máu mặt và quyền thế đứng hàng thứ nhì của Hoa Kỳ, chỉ sau có chiếc ghế chủ nhân ông của tòa Bạch Ốc mà thôi! Chẳng vậy mà Bill Clinton đang ngấm nghĩa chiếc ghế này, nếu nỗ lực thăm dò vận động sửa đổi Hiến Pháp để ứng cử nhiệm kỳ 3 không thành!

Giải quyết được vụ hình thù của quốc kỳ Thụy Sĩ, LHQ đã chứng tỏ rằng tổ chức này không phải chỉ có biết ngồi chơi xơi nước!. Có điều, đối với các biến cố cấp bách, máu lửa khác trên thế giới., trong phạm vi trách nhiệm của LHQ, thì tổ chức này thường giải quyết nhẩn nha, tà tà, vì hai lý do sau đây. Một là vì những địa điểm xảy ra các biến cố đó, cách quá xa các hội trường tiện nghi, các phòng tiếp tân ở các khách sạn sang trọng của những nhà ngoại giao LHQ. Thứ đến là, sau khi LHQ đã triệu tập được các buổi hội họp để giải quyết vấn đề, kết quả dĩ nhiên là do các lá phiếu bầu của đa số các nước hội viên chủ trương “đèn nhà ai nấy sáng”, như vừa trình bày trên đây

Ví dụ như vụ thăm sát ở Đông Timor (Nam Dương) trong năm ngoái chẳng hạn. Vì tình hình an ninh sát cận lãnh hải phía Bắc của mình, Úc Đại Lợi phải đưa lưng ra tình nguyện gồng gánh thì mới xong. Hay là vụ chết chóc đầy đường phố vì giặc giã và đói khổ ở Liberia hiện nay chẳng hạn: dù không muốn lãnh thêm gánh nặng, Hoa Kỳ cũng đành phải cứu xét vấn đề! Ví dụ sau cùng, và cũng là ví dụ gần gũi với chúng ta nhất, là những vụ vi phạm nhân quyền ở Cuba và Việt Nam, hiện vẫn đang tiếp diễn hàng ngày, hàng tháng. Với Lybia của nhà độc tài Bắc Phi Muhammar Khadafi ngồi ghế Chủ tịch Ủy Ban Bảo Vệ Nhân quyền LHQ, và với Sudan, Trung cộng, Việt cộng là hội viên của Ủy Ban này, thì chuyện khiếu nại vi phạm nhân quyền, chắc chỉ còn có nước . . bắc thang lên hỏi Ông Trời!

Lê Phàm Nhân.

Thaõng

May 1, 03

President George W. Bush
The White House
Washington D. C. 20500

Dear President Bush:

We, Vietnamese Americans in the United States of America wish to congratulate you on the winning of the war on Iraq. The swift victory over the war with minor casualties on civilians and US troops is highly valued. And this is the most difficult thing that any world leader could ever achieve under the circumstances.

Vietnamese Americans have agreed without any reservations with the way you handle the problems though American left wings tried to sabotage your policies and though large popular anti-war demonstrations were held throughout the world and even in the USA. We believe that what did the people on the American left do would encourage terrorism to expand its activities. In response to them, in late March and early April, we continuously and publicly gathered in Southern and Northern California, Houston, etc. to voice our support to you in fighting global terrorism. The world would never be safe if

Saddam Hussein and his allies still exist and their people continue to suffer.

We would support you to finish the job of protecting people from terrorism. Besides, members of your stated 'axis of evils', we would like for you to include the communist party of Vietnam (CPV) in it.

Before and during the war, the CPV was the strongest group that publicly supported and defended Saddam and his policies in many ways, strongly criticizing what it called American imperialism.

In fact, the CPV unequivocally sided with and defended Saddam Hussein through its official anti-American statement, its leaders' position statements on the war, mass media and approved public protests throughout Vietnam.

A. SRV STATEMENT ON THE WAR AGAINST IRAQ WAGED BY THE US AND UK.

The statement said: “...*This action constitutes a gross violation of fundamental principles of international law, including the United Nations Charter. It also renders the United Nations ineffective, creates an extremely dangerous precedent in international relations, causes sufferings to the Iraqi people and undermines peace and stability in the Middle East and the world.*”

It demanded that “*national independence, sovereignty and territorial integrity must be fully respected*” and that “*conflicts must be settled peacefully on the basis of equality and mutual respect, refraining from the threat or use of force*”.

It vehemently condemned “*the military action waged by the American and British governments against the Iraqi people*”, and also demanded “*full respect for Iraq's national independence, sovereignty and territorial integrity to restore peace in the region and stability in the world*”. Source: Nhan Dan, March 20, 03

The CPV views this as an invasion by imperialists that use force to occupy another country. It never mentions the mass destruction weapons that Saddam Hussein tried to hide and that Resolution 1441 of the UN Security Council allowed to search for. It intentionally ignores or tacitly

agrees with the fact that Saddam committed genocide against the Kurds in the North, used biological weapons to mass-murder Shiites in the South, cut off ears or tongues of his people as a punishment of those who opposed his policies. It pretended not to know that Saddam Hussein used 72% of the proceeds of the “Oil For Food Programme” to produce mass-destructions weapons, and consolidate his regime. As a consequence, the Iraqi people suffered hunger and lacked medicine.

B. GOVERNMENT OFFICIALS ’ POSITON ON THE WAR.

-Vu Khoan, Deputy Premier, in a rare meeting with foreign reporters on Feb 19, 03 stated: *“We think that any activities need to be conducted on the basis of respect for national sovereignty and the protection of peace and stability”.*

Source: BBC monitoring International Reports, Feb 20, 03

-Nguyen dy Nien, Foreign Minister, quoted by Vietnam News Agency on March 20, 03 while in Kuala Lumpur for a meeting of ASEAN as saying that *the attack on Iraq will have unpredictable consequences for the world. It “will seriously harm peace, security and all aspects of political and economic life the world over”*

Source: Kyodo News Services, March 20, 03.

-Nguyen thanh Chau, Vietnamese Ambassador at the United Nations on March 26 said at an urgent meeting of the Security Council on Iraq *“ the use of force against an independent, sovereign state and member of the United Nations constitutes a gross violation of the UN Charter and fundamental principles of international law. It also renders the UN ineffective, creates an extremely dangerous precedent*

in international relations and undermines peace and stability in the region and the world.”

Source: Nhan Dan, March 28, 03

-On March 10, Phan thuy Thanh, spokeswoman of the Foreign Ministry said UN weapons inspectors' March 7 report submitted to the UN Security Council has made clear that their mission in Iraq has been making encouraging progress, and Iraq's increasingly active co-operation with UN weapons inspectors. The statement accused the US of arrogance and inconsiderateness.

Those officials who are also CPV top leaders in charge of foreign affairs have strongly made their Party position known to the world.. Previously the CPV did support Milosevic, Taliban. However, no ranking members of the party came out and showed this type and level of strong anti- American opposition.

C. MASS MEDIA:

-On March 19, Hanoi Radio criticizes the US for INCONSIDERATENESS , ARROGANCE in sending the ULTIMATUM to Saddam Hussein. *“By giving the ultimatum demanding President Saddam Hussein and his sons to leave Iraq, the US showed a disregard for all efforts to preserve peace. By disapproval of the UN Security Council as well as the compromising attitude and active cooperation on the part of Iraq with the weapons inspection team, the US has reached a farthest limit of inconsiderateness and arrogance. The massive war machine of the US and its alliance is moving towards Iraq with the intention to crush the freedom and aspiration to maintain national independence of the Iraqi people and to conquer a country where the people had been suffering so much... With the US using groundless accusations to stage an invasion war against Iraq, and having neither a pretext of an international mandate nor an acceptable motive*

for the attacks, their real intention of removal of President Saddam Hussein, and installing a new regime in Iraq that suits their own interests are now clearly displayed: blatant violation of the UN Charter and international laws as well as a dangerous precedent in international relations...Who will be the next victim of the craze of violence of the White House. The US is obsessed by mere hallucinations when they think they can easily win this war.... by using many advanced weapons including the H-bombs and E-bombs. Protecting Iraq means protecting peace and the accomplishments of civilization of humanity.”

- On March 14, an article on Nhan Dan commented that “ Paying no heed to such efforts by Iraq and the world community in seeking a peaceful solution to Iraq and in defiance of possible severe consequences from the war in Iraq, hostile forces in the US and UK and their allies are getting everything ready to use force to resolve the Iraq crisis. Washington and London have failed in their two attempts to draft resolutions to allow them to attack Iraq. Washington ‘s moves have run counter to aspirations of peace and justice loving people worldwide including the American people who support settling the Iraqi issue by peaceful means. Vietnamese people strongly support the Iraq people’s struggle to defend national independence and sovereignty and territorial integrity . The US and UK overtly seize strategic position regarding Iraq’s abundant oil resources, before controlling the black gold reserves in the entire Middle East region.”

-On March 25, Vietnam News Agency in a rare political comment said the US wants to control the second biggest oil reserve in the world and then the Middle East region as a whole, then raised a question “ Do the 26 million Iraqi people, 60 per cent of whom have been depending on the Food for

Oil Programme, really pose a threat of terrorism for security in the US?"

-On April 4, 03 , an article on Nhan Dan said: "Following the wars in Afghanistan, human dignity and destiny continue to be trampled under foot by the on-going US and British led war in Iraq. Defenseless Iraqi people are being grossly deprived of their rights to life. Once again, human lives have been sacrificed at the expenses of tycoons ambitions... It should be recalled that imperialist forces previously used the pretext of freedom and equality to launch a war against Vietnam. At present, those very forces use the label of democracy and human rights to carry out peaceful evolution in the former war-torn country."

D. WAR PROTESTS THROUHOUT VIETNAM.

The CPV officially allowed mass organizations to stage so many public protests throughout the country, including in provinces bordering China in the North, provinces in Central Vietnam, Southern Vietnam. Hanoi's mass media reported that thousands of people participated in the demonstrations.

- On March 16, more than 2,000 people attended a meeting approved a statement denouncing any move by the US administration to launch a war in Iraq. They called on the UN to take appropriate measures to stop the war. It was organized by the Vietnam Fatherland Front, Vietnam War Veterans Association, Hanoi Buddhist Shangha and other mass-organizations. Earlier, 300 representatives of Vietnam women rallied in Hanoi, voicing support for Iraqi people's struggle for national independence and sovereignty.

- On Feb. 18, in Hanoi, 1,300 people confirmed that the Vietnamese people are determined to preserve peace and protest against any aggressive war on Iraq. The meeting was organized by the Central Committee of the Vietnam

Fatherland Front, the Vietnam Peace Committee, the Vietnam Committee for Solidarity and Co-operation with Asian, African and Latin American People and the Vietnam-Iraq friendship Association. They called on peace loving people in the world to continue to struggle for peace and against the war on Iraq.

- On Feb.19, Vietnam Lawyers Association and the Hanoi chapter called for respect for national independence, sovereignty, the UN Charter and international laws at a conference; 1000 students from colleges and the Hanoi Medical University called for greatest efforts from progressive people around the world to defend peace and asked the warlike forces in the US and Britain to stop military actions against Iraq and respect the independence and territory sovereignty of the Iraqi people as they do with other countries; called upon the UN to have practical measures to ensure peace in the world and end the embargo, thus helping the Iraqi people enjoy the basic rights of an independent nation: Their banners read *No War; Peace for the Earth; Non-violent Peace; Peace for Iraq*”.
- On Feb 18, more than 1,000 representatives from all walks of life in Ho chi Minh City held a meeting in support of peace for the Iraqi people. They strongly condemned the US and British administrations for preparing to stage an aggressive war against Iraq, and requested them to respect the national independence and sovereignty of other nations, first of the Iraq. Protests also were staged in Thua Thien-Hue provinces and Hanoi .
- On March 18, 8 provinces and Haiphong held meeting: with 20,000 participants in Northern and Central provinces have voiced their support for peace and opposition to an invasion of Iraq.

- On March 19, in Ho chi Minh city, 10,000 including intellectuals, women, young people, workers, religious believers and war veterans held a meeting, and 5,000 took to the street, expressing indignation against bellicose forces who intend to stage a war against Iraq, threatening the lives of millions of Iraqi people, including women and children; protests in 8 provinces in Central high lands and Southern Vietnam drew 19,000 people
- On Feb 20, 3 cities and provinces (Da Nang, Quang Ninh, Ho chi Minh) protested against the war by various mass organizations asked for independence and sovereignty and territorial integrity for Iraq.
- On March 18, 11,000 people in Ho chi Minh gathered at the Municipal Theatre to protest moves by the aggressive administrations in the US and Britain to launch a war against Iraq. 8 provinces organized anti-war with participation of tens of thousands of people. March 17, Vietnam's Framers Association voices solidarity with the Iraq people in face of the war. 5000 people took to the street with slogans: "Peace for the Iraqi people; War is a crime". Organizers were members of the CPV's Youth Union.
- On March 20, thousands of people from 13 provinces rallied in meetings to protest against the war launched by the US against Iraq; condemned the invasion of Iraq; horrors of war must be avoided for the sake of innocent civilians.
- On March 21, 200 people protested at the US Embassy on March 21, 03 with some comparing the invasion of Iraq to the US involvement in Vietnam and equating President George Bush with disgraced Vietnam-era president Richard Nixon. "Iraq, we will be beside you" was the message on one of the banners waved by students

at a government- approved protest. “ *We want to send a message that the Bush administration should stop committing crimes.*”

- On March 22, thousands of Vietnamese people nationwide have joined meetings held in recent days to protest the war launched by the US administration and its coalition against Iraq. The Union of Association of Literature and Arts issued a resolution, supporting the Iraqi people’s struggle to protect sovereignty, independence and territory integrity and condemning an invasion of Iraq.

Briefly, the CPV mobilized all resources available in an anti- American campaign with the purpose to support Saddam Hussein, to oppose the war to topple the terrorist.

The condemnation of the American ‘aggressive war’ was so strong, describing the USA as a force that is at fault, an imperialist that invades another peaceful country, that causes instability to the world and that commits crimes etc. The reason for the CPV’s choice of such anti-American policy was that Saddam Hussein was its close ally. Therefore, it publicly and strongly condemned you without any reservation on the war against Iraq.

We demand that the CPV, a terrorist known to the whole world , be included in the Axis of Evils, that it be dealt with sternly. And, also any official in the State Department who has been in

support of the Vietnamese communists should be fired.

Thank you for your attention,

Respectfully,

Anti-war Protests held at:

Feb. 20, 03: *Da Nang, Quang Ninh, Ho chi Minh; Nhan Dan 21, 03*

March 17, 03: Lam Dong, Bac Lieu, Dong Thap, Tra Vinh, Tien Giang, Kien Giang, An Giang, Ca Mau;. VNA March 19, 03

March 17, 03: Ho chi Minh, Binh Thuan, Gia Lai, Lang Son, Ha Tay;

Nhan Dan; March 18, 03

March 18, 03: Hai Duong, Cao Bang, Lai Chau, Thai Binh, Thanh Hoa, Thua Thien-Hue, Tra Vinh, Da Nang; Nhan Dan, 19, 03

March 18, 03: Hai Phong, Thai Nguyen, Bac Can, Ha Giang, Hung Yen, Nam Dinh, Quang Tri, Quang Nam, Ha Tinh, Da lat, Dong Nai, Binh Duong, Ca Mau.;

Nhan Dan March 20, 03